

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/133/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010162
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3620010162.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému M. D., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.5 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. februára 2021 odvolania obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. novembra 2020, sp. zn. 2T/59/2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný M. D. - nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom D. XXX/XX, S., t.č. v Ústave na výkon väzby Ilava

o d s u d z u j e

podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 23. novembra 2020, sp. zn. 2T/59/2020 bol obžalovaný M. D. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.5 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom dni medzi 07.07.2020 a 08.07.2020 z miesta svojho trvalého bydliska N. C., D. XXX/XX, v presne nezistenom čase vo večerných hodinách kontaktoval telefonicky, z mobilného telefónu svojej matky, svoju bývalú družku H. Z., toho času nachádzajúcu sa v mieste jej trvalého pobytu E. XXXX/X, K., na jej mobilný telefón s číslom „XXXX XXX XXX," pričom ju počas telefonátu opakovane volal, aby prišla za ním domov do miesta jeho trvalého bydliska, čo H. Z. odmietala, na čo jej obžalovaný povedal: „ak neprídeš za mnou, zoberiem z tvojho domu moje tri deti, hodím tam zápalnú fľašu a vypálím teba aj tvoju rodinu", následkom čoho poškodená H. Z. dostala strach z ďalšieho konania obžalovaného a prišla dňa 09.07.2020 v čase asi

o 13.00 hod. spolu s obžalovaným vlakom do Mesta Partizánske, kde sa následne presunula v spoločnosti obžalovaného do miesta jeho trvalého bydliska.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podanými odvolaniami napadli obžalovaný M. D. pre nesprávnosť výrokov o vine a uloženom treste a prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste.

Obžalovaný M. D. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že skutok, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu, nespáchal. V rámci doterajšieho konania sa vyskytli mnohé odôvodnené pochybnosti ohľadom skutočnosti, či skutok spáchal. Ďalej uviedol doslovne nasledovné: Nesúhlasím s rozhodnutím okresného súdu, pokiaľ ide o moju vinu a tým pádom ani pokiaľ ide o ďalšie výroky. Vzhľadom k tomu, že sa nestotožňujem s názorom okresného súdu, že by moja vina na spáchaní skutku a trestného činu ako mi je kladené obžalobu za vinu mala byť preukázaná bez pochybností, podľa môjho názoru moja vina preukázaná nebola ani spôsobom, že by bolo možné nespočetné rozpory najmä vo výpovedi poškodenej, ako aj pri vykonaní iných nepriamych dôkazov mať za to, že tieto rozpory by spôsobovali pochybnosti iba nepodstatné. Práve naopak mám za to, že rozpory a pochybnosti boli tak výrazné a tak podstatné, že nie je možné mať za to, že trestný čin som spáchal. Jediným priamym dôkazom, ktorý bol proti mojej osobe vyprodukovaný, bola výpoveď poškodenej, ktorá bola plná pochybností, rozporov, nepresností, protirečenia si, rozporov s inými vykonanými dôkazmi a najmä a v neposlednom rade sa jedná o trestný čin, ktorý mal byť spáchaný iba verbálnou formou a to dokonca na diaľku prostredníctvom telefonického rozhovoru. Práve charakter spáchania trestného činu, ktorý mal byť spáchaný iba prostredníctvom telefonického rozhovoru, je ďalším dôvodom, prečo vykonané dôkazy, aby viedli k môjmu odsúdeniu, by museli byť o to silnejšie a vierohodnejšie, a nie práve naopak. Vykonané dôkazy sú pochybné a nedôveryhodné. Podľa môjho názoru, motívom prečo poškodená na moju osobu nepravdivo vypovedala o skutočnostiach, ktoré som ja nespáchal a teda že som ju mal vydierať je to, že som jej, ako som aj priznal, dal facku a najmä motívom bola skutočnosť, že po predmetných nezhodách medzi nami v deň 9.7.2020 som jej oznámil, že si želim, aby naše maloleté deti zostali mesiac v mojom bydlisku v C.. Z tohto dôvodu sa poškodená, aby si vyriešila svoje vlastné záujmy, uchýlila k lži a k účelovému konaniu s cieľom zbaviť sa ma a nechať ma umiestniť na dlhý čas do výkonu trestu odňatia slobody. Mám za to, že v prípade keď sa jedná o zločin, by mala byť výpoveď poškodenej ako v podstate jediný vyprodukovaný priamy dôkaz vierohodnejšia a nemal by som byť odsúdený v podstate za to, že som podozrivý vzhľadom na moju trestnú minulosť. Práve naopak, môj posledný pobyt vo výkone trestu ma viedol k tomu, aby som sa zmenil, avšak poškodená moju trestnú minulosť využila proti mne a cestou klamstva mi opätovne privodila trestné stíhanie. Skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že poškodená o údajnom vydieraní nevypovedala pravdu je mnoho a tieto vzájomne do seba zapadajú a preto je zrejmé, že som poškodenú nevydieral. Od predmetného telefonátu, ktorý mal byť v nezistenom dni medzi 7.7.2020 až 8.7.2020 poškodená nekontaktovala políciu ani to nikomu neoznámila, a teda neoznámila skutočnosť, že som ju mal vydierať. Poukazujem tiež na skutočnosť, že súd ustálil, že sa mal skutok stať v presne nezistenom dni medzi týmito uvedenými dvoma dňami, čo je tiež pochybnosť prečo by som mal byť spod obžaloby oslobodený, nakoľko nielenže súd nemá za preukázané kedy sa jeden konkrétny telefonát, ktorý mal znamenať vydieranie stal, ale ani na základe uvedeného rozpätia až dvoch dní nie je možné, aby mal možnosť obžalovaný vykonať dokazovanie na preukázanie svojej nevinu, keď by musel preukázať, že sa nestal telefonát alebo sa stal inak a s iným obsahom telefonát, ktorý trval rádovo niekoľko minút, ale musel by obžalovaný preukazovať, že tento telefonát sa nestal alebo stal inak až v priebehu 48 hodín, čím je v podstate daná nemožnosť preukázať svoju nevinu. Totiž potom je inkriminovaný telefonát tak neurčitý a časovo neohraničený, že nie je možné sa z tohto vyvinúť, keďže každý telefonát, ktorý by vydieranie neobsahoval, by mohol byť podľa obžaloby „iný ako ten ktorý je v skutkovej vete,“ takže nie je možné sa z tohto telefonátu vyvinúť. Každopádne o údajnom vydieraní z tohto telefonátu sa poškodená nikomu nezverila. Táto skutočnosť je veľmi pochybná, nakoľko je neuveriteľné, že poškodená by sa o takejto skutočnosti nikomu nezverila, pričom mohla kontaktovať políciu v čase, keď určite by nemohla byť obžalovaným ohrozená, keď sa nachádzala vo svojom bydlisku, mala dokonca pri sebe v spoločnej domácnosti oboch rodičov, ktorým túto skutočnosť neoznámila. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 9.7.2020 bola poškodená v

mieste bydliska obžalovaného, neboli medzi nimi žiadne rozpory, žiadny svedok neuviedol, že by táto prejavovala znaky, že by sa na mieste mala nachádzať nedobrovoľne. Situácia sa začala meniť keď o 15. hodine dostala od obžalovaného facku. Po nezhodách následne okolo 19.00 hodine obžalovaný poškodenej povedal, že by si prial, aby ich maloleté deti zostali v jeho bydlisku niekoľko týždňov. Následne až okolo 20.00 hod. poškodenej napísala svedkovi B. správu a tento následne kontaktoval políciu. Pokiaľ ide o komunikáciu cez sociálnu sieť messenger, tak tieto správy svedčia iba o tom, že obžalovaný poškodenej iba prosil a prehovárал, aby za ním 9.7.2020 prišla, a teda ju nijakým spôsobom nedonucoval. Máme za to, že výpoveď poškodenej o telefonickom rozhovore ako dôkaz o telefonickom rozhovore, ktorý má byť priamo skutkom, by mal byť podporený aj iným nepriamym dôkazom, avšak ani správa z komunikácie cez messenger z toho istého obdobia žiadne vydieranie nenaznačuje. Ďalej je preukázané, že približne okolo 14.00 hod mal obžalovaný s poškodenej dobrovoľný pohlavný styk, čo tiež vrhá tieň pochybností na verziu poškodenej, že by nedobrovoľne pod nátlakom z vydierania prišla za obžalovaným do jeho miesta bydliska. Výpoveď poškodenej z dňa 19.10.2020 na hlavnom pojednávaní bola skutočne plná rozporov. Z tejto vyplynulo, že by obžalovaný mal poškodenej vydierať až potom, čo sa dohodli, že ona k nemu pôjde do jeho bydliska na jeden týždeň. Z akého dôvodu by ju teda obžalovaný mal vydierať a tým sa dožadovať niečoho čo mu poškodenej dobrovoľne sľúbila? Poškodenej sa totiž vyjadrovala, že obžalovaný jej volal približne 3 dni ešte pred inkriminovaným telefonátom a že poškodenej mu sľúbila, že s ním pôjde. Poškodenej sa vyjadrila, že s ním šla z toho dôvodu, že vedela, že v S. jej niekto pomôže. Je neuveriteľné, že by si toto mohla myslieť, keď v meste K., kde býva so svojimi rodičmi, by jej pred obžalovaným nikto nepomohol, avšak na druhej strane v bydlisku a priamo v rodinnom dome, kde býval obžalovaný, by jej niekto pomohol. Poškodenej sa ďalej vyjadrila na hlavnom pojednávaní, že svedkovi B. písala cez messenger približne v okolo 16 až 17.00 hodine, ale z komunikácie messenger vyplýva, že mu písala práve až potom čo jej poškodenej povedal, že žiada, aby deti zostali u neho v jeho domácnosti a teda písala mu až o 20.11 hod. Čiastočne súhlasím s odôvodnením okresného súdu, keď tento dôvodí, že poškodenej vypovedala nevierohodne a vo výpovedi sa nachádza veľa rozporov. Napríklad, že je evidentné, že so svedkom B. v rozhodnom čase neboli iba kamaráti, ale už bol medzi nimi vzťah intímneho charakteru, rovnako súd správne vyhodnotil, že mala dňa 9.7.2020 dobrovoľný pohlavný styk s obžalovaným, čo svedčí o jej dobrovoľnosti pobytu v bydlisku obžalovaného a dodávam, že teda sotva bola vydieraná. Veľký vplyv na vierohodnosť poškodenej, pokiaľ ide o jej celú výpoveď, má aj skutočnosť, ktorá sa v konaní preukázala, že v minulosti na určitú osobu si poškodenej nemala žiadny problém vymyslieť legendu, že nestotožnený muž ju mal znásilniť, toto si mala vymyslieť iba preto, aby pred svojim druhom - obžalovaným zakryla svoju neveru. Čiastočne však nesúhlasím so závermi súdu, pokiaľ ide o túto skutočnosť, nakoľko súd nesprávne vyhodnotil v tomto ohľade výpoveď poškodenej, nakoľko súd dôvodil na strane 10 rozsudku, že obžalovaný mal nápad oznámiť znásilnenie orgánom činným v trestnom konaní a že poškodenej takto postupovať nechcela. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní však vyplýva, že práve obžalovaný bol ten, ktorý keď zistil, že poškodenej znásilnená nebola, ale sa jednalo iba o jej klamstvo, tak on odmietol túto skutočnosť oznámiť polícii. Poškodenej však svoju lož nepriznávala, ale nemala zábrany túto lož ako pravdu oznámiť orgánom činným v trestnom konaní. Tento záver vyplýva i z ústnej výpovede poškodenej z hlavného pojednávania. Predmetom tohto konania nie je krivá výpoveď poškodenej, avšak preukázané konanie z minulosti, kedy nemala zábrany oznamovať na nevinného človeka znásilnenie a teda závažný trestný čin iba pre svoje sebecké účely a to, že zakryje svoju neveru, svedčí o jej osobnosti a o tom, že je schopná toto spraviť a preto to potvrdzuje teóriu obžalovaného, že aj v tomto prípade klame a svoje klamstvo podala vo forme trestného oznámenia. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď svedka B., tak táto obsahuje tiež rozpory s výpoveďami poškodenej, nakoľko tento sa vyjadril, že poškodenej mu mala vopred oznámiť, že bola vydieraná a až potom šla do miesta bydliska obžalovaného. Poškodenej sa na druhej strane však vyjadrovala, že ona o údajnom vydieraní nepovedala až do 9.7.2020 nikomu. Okresný súd Partizánske vo svojom uznesení zo dňa 19.10.2020 dôvodil, že zákonné znaky minimálne prísnejšie kvalifikovaného trestného činu nemožno mať spoľahlivo za preukázané, a to najmä s poukazom na výpoveď poškodenej, kedy súd dôvodil, že poškodenej najskôr datovala vyhrážky tak, že k nim malo dôjsť na počiatku komunikácie, neskôr až po konfrontácii s elektronickou komunikáciou ich zasadila niekde po ich vzájomnej dohode, že obžalovaný pre deti a poškodenej príde, no ešte pred elektronickou komunikáciou, ktorá je elektronická komunikácia z messengeru a tam sa nenachádzajú nijaké vyhrážky, jej témou bolo iba presvedčanie obžalovaného a súd uviedol v tomto uznesení aj iné rozpory na strane poškodenej v podstate zhodne ako som namietal vyššie v tomto odvolaní. Na pojednávaní dňa 23.11.2020 došlo k vykonaniu niektorých dôkazov, ktoré však podľa môjho názoru nemohli zmeniť skutočnosť, že výpoveď poškodenej bola tak nevierohodná a rozporuplná, čo mal v čase vydania vyššie uvedeného uznesenia za preukázané aj okresný súd, že nebolo možné bez pochybností svoju vinu uznať. Pokiaľ ide o záznam

telefonických rozhovorov z ústavu na výkon väzby tak je zrejmé, že obžalovaný žiadal poškodenú, aby vypovedala, avšak žiadal ju, aby povedala pravdu, pričom obžalovaná aj v rámci týchto rozhovorov viackrát zmenila svoj názor a svoju verziu, avšak obžalovaný ju nenavádzal, aby vypovedala krivo, ale práve naopak uvádzal, aby povedala pravdu. Svedkyňa Q. T. D. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že je pravdou, že jej poškodená uviedla, že obžalovaný ju mal vydierať, ale táto svedkyňa tiež potvrdila, že toto jej prvýkrát poškodená povedala až v čase keď na miesto už dorazila policajná hliadka riešiť predmetný skutok, čo už považujem iba za účelové tvrdenie poškodenej na potvrdenie svojho klamstva. Svedok N. A., člen policajnej hliadky potvrdil, že počul aj to, že poškodená pri budove polície stála na druhej strane cesty a kričala na adresu obžalovaného, že tento pôjde sedieť a neuvidí deti, pričom tento svedok povedal poškodenej, aby vážila slová, čo tiež podľa môjho názoru môže podporiť nami uvádzaný motív poškodenej a to, že nevypovedala v relevantných skutočnostiach pravdu a motívom bolo, aby sa takpovediac obžalovaného zbavila a tým mu aj zamedzila, aby sa tento mohol stykať so spoločnými maloletými deťmi. Pokiaľ ide o odôvodnenie súdu za situácie, keď obžalovaného uznal za vinného, avšak v zmysle § 39 odsek 1 Trestného zákona aplikoval pri ukladaní trestu mimoriadne zníženie trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby, tak s odôvodnením tak ako sa nachádza na strane 11 a 12 sa stotožňujem, i keď svoju vinu neuznávam a žiadam, aby som bol spod obžaloby oslobodený, mám za to, že boli splnené podmienky, aby súd pri uznaní mojej viny mi uložil trest 12 mesiacov odňatia slobody a teda, aby mimoriadne trest znížil. Na základe uvedeného mám za to, že z vykonaného dokazovania nie je možné dôjsť k záveru, že niet pochybností o mojej vine zo spáchania trestného činu vydierania. S poukazom na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu krajskému súdu, aby napádaný rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol sám vo veci a aby ma spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania podaného v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroch o uloženom treste odňatia slobody, ktorý považoval za nezákonný. Poukázal na to, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia nepovažuje za dostatočný a primeraný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a to vzhľadom ku charakteru trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, osobe páchatel'a, ako aj jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti. Výrok o treste napadnutého rozsudku považuje za nesprávny, nakoľko uložený trest je neprimerane nízky a v rozpore so zásadami ukladania trestov a tiež preto, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona v tejto trestnej veci nie je dôvodná. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona má trest zabezpečiť ochranu pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prípade aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona u obžalovaného ide o mimoriadne zníženie trestu, teda podľa názoru prokurátora okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, ktoré majú odôvodniť zníženie trestu, musia byť skutočne mimoriadne, nie bežné okolnosti alebo pomery, resp. okolnosti, ktoré už boli zohľadnené ako poľahčujúce okolnosti. Okolnosť, že motívom konania obžalovaného mala byť jeho snaha obnoviť vzťah s poškodenou, s ktorou má tri deti, ako aj okolnosť, že skutok spáchal verbálne vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, nemožno považovať za relevantnú z hľadiska aplikácie § 39 ods. 1 Tr. zákona. Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod., avšak žiadna z uvedených skutočností sa v danom prípade nevyskytuje. Z vykonaného dokazovania naopak vyplýva, že poškodená H. Z. sa snažila ukončiť vzťah s obžalovaným najmä z toho dôvodu, že nebola ochotná akceptovať skutočnosť, že obžalovaný bol opakovane trestaný a bol mu opakovane ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, pre výkon ktorého obžalovaný dlhodobo nemohol reálne zabezpečovať starostlivosť o svoje deti. Skutočnosť, že obžalovaný „prejavoval záujem“ o svoje deti počas výkonu trestu odňatia slobody spočívala v telefonickom kontaktovaní poškodenej, avšak reálny „prínos“ takéhoto záujmu zo strany obžalovaného je pre poškodenú a maloleté deti zanedbateľný a záujem obžalovaného o deti je motivovaný najmä snahou o dosiahnutie uloženia čo

možno najnižšieho trestu za trestnú činnosť, ktorej sa dopustil, pretože obžalovaný si je dostatočne vedomý svojej trestnej minulosti. Pri ukladaní trestu mal súd naopak zohľadniť postoj obžalovaného k trestnej činnosti, teda skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku nedoznal a svoje konanie neofutoval. Súd zároveň dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, na desať odsúdení z toho sa pritom prihlíada, pričom bol odsúdený aj za prečin výtržníctva a opakovane aj za prečin nebezpečného vyhrážania, ktorých sa dopustil voči jemu blízkym osobám, teda bol odsúdený v nedávnej minulosti za obdobnú trestnú činnosť násilnej povahy, aká mu je aj v súčasnosti kladená za vinu. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Neboli zistené také okolnosti prípadu, alebo závažné pomery páchatelia, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov, keďže so zreteľom na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a najmä na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu príliš mierna. Takýto trest nemôže v žiadnom prípade pozitívne pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život a použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona v uvedenom prípade považuje za nedôvodné. Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov. Takýto trest nemôže dostatočne vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/59/2020 zo dňa 23.11.2020, čo do výroku o treste u obžalovaného M. D. a aby mu v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu v tom smere, že nesúhlasí s názorom prokurátora okresnej prokuratúry v celej jeho argumentácii. Práve naopak, okresný súd správne vec vyhodnotil a rozsudok je vecne správny. Pokiaľ ho súd uznal ako obžalovaného za vinného v zmysle podanej obžaloby, a pokiaľ by nedošlo k jeho oslobodeniu spod obžaloby na základe ním podaného odvolania, tak za tých okolností považuje výrok o treste za správny, primeraný a v súlade so zásadami ukládania trestov podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. a § 34 ods. 4 Tr.zák. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. bola dôvodná. Plne súhlasí s odôvodnením Okresného súdu Partizánske, keď na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti, súd dospel k právnomu záveru, že sú dané dôvody, prečo súd obžalovanému trest mimoriadne a výrazne znížil a trest vo výmere 12 mesiacov považuje za primeraný a spravodlivý. Správne súd dôvodil, keď poukazoval najmä na tieto skutočnosti: Tak obžalovaný, ako aj poškodená sa vyjadrujú v súkromí vulgárne a nevážia prednesené slová. Tak z komunikácie na sociálnej sieti, ktorá je uvedená v spise, ako aj z hovorov počas väzby obžalovaného je zrejmé, že poškodená nie je v submisívnom postavení voči obžalovanému, nemá zábrany obžalovanému čokoľvek vyčítať, používať na jeho adresu vulgarizmy a k záujmom obžalovaného vyjadruje nezriedka ľahostajnosť. Hoci súd dospel k tomu, že hrozby obžalovaného prispeli k tomu, že poškodenú „obmäkčil“ a táto aj s deťmi prišla k obžalovanému proti jej vôli, nebol to jediný, ale len jeden z viac dôvodov, prečo s obžalovaným k nemu aj s deťmi vycestovala. Prvým bol ten, že nebola rozhodnutá vzťah s ním ukončiť. Rozchod bol pre ňu ťažšou alternatívou, sama uviedla, že najskôr dobrovoľne súhlasila, že to opäť skúsia. Súd považuje za preukázané, že s obžalovaným dobrovoľný pohlavný styk mala dňa 09.07.2020, hoci to na súde popierala a jej slová na nahrávke vysvetľovala až absurdnými výhovorkami. Ďalším dôvodom bol tlak matky poškodenej, aby poškodená pokračovala vo vzťahu s obžalovaným, čo vyplýva najmä zo správ zasielaných poškodenu obžalovanému, kde mu vyčíta, že komunikoval s jej matkou. Poškodená nekontaktovala políciu, ba ani svedka B. dňa 09.07.2020 kvôli tomu, že by bola u obžalovaného proti svojej vôli, ale skutočným dôvodom bolo to, že ju obžalovaný „zbil.“ Obžalovaný jej dal v skutočnosti pri hádke jednu facku. Je evidentný kontrast medzi obsahom správy zasielanej jej priateľovi, ktorá budila dojem drámy a realitou. Dôvodom dramatisácie skutočnosti a snahy odísť bolo podľa názoru súdu aj to, že zrejme nechcela odísť bez detí, ktoré si chcel obžalovaný nielen na týždeň nechať u seba. Tvrdenie, že poškodená išla k obžalovanému s deťmi len v dôsledku vydierania a správanie obžalovaného k poškodenej bolo závažnosti danej prislúchajúcou trestnou sadzbou, by bol veľmi zjednodušený záver. V skutočnosti boli hrozby len jedným z viacerých dôvodov, prečo v daný deň s obžalovaným s deťmi išla a jeho správanie malo na ňu ďaleko menší dopad, ako by mal byť dopad vydierania páchatelom na jeho obeti.

Správne súd poukazoval tiež na skutočnosť, že obžalovaný má s poškodenou tri maloleté deti. Motívom obžalovaného bolo vzťah s poškodenou obnoviť, pričom ku konaniu, ktoré sa mu kladie za vinu, sa uchýlil za zmeny názoru poškodenej ohľadom podstatnej otázky, na ktorej boli dohodnutí. Obžalovaný bol vo výkone trestu, mesiace deti nevidel, poškodená počas výkonu trestu obžalovaného s ním komunikovala spôsobom, že sa nič v rodine podstatne nezmenilo. Je potrebné uviesť, že pokiaľ by obžalovaný nemal záujem o deti, nebol by ani dôvod naliehať na poškodenú, ktorá je s nimi spätá. Uloženie trestu v zákonnej sadzbe podstatne zasahuje rodinu páchatel'a, ktorou sú najmä jeho maloleté deti. Je zrejmé, že počas výkonu trestu sú možnosti jednak zabezpečiť ich obživu, ako aj udržiavať s nimi kontakt, obmedzené. Keďže išlo o verbálne spáchaný trestný čin, v podstate len spojenie konania vynucovaného s hrozbou delí obžalovaného od podstatne miernejšej trestnej sadzby. Pri motíve, ktorý uviedol súd vyššie, sa súdu javí byť trest, ktorý vyplýva zo zákonnej sadzby v osobitnej časti neprimerane prísny a jeho výsledkom by bolo len to, že náklady na výživu obžalovaného, tiež detí, budú na ďalšie roky prenesené na štát, pričom kontakt otca s deťmi sa podstatne obmedzí, alebo ponechaný len na vôľu poškodenej vymizne, čo zrejme nie je v záujme maloletých detí. S poukazom na vyššie uvedené navrhol odvolaciemu krajskému súdu, aby podané odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného zamietol.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 28. decembra 2020, na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal dňa 11. februára 2021, postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výrokov rozsudku, t. j. výrokov o vine a treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že čiastočne dôvodné je len odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného a naproti tomu odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach - naposledy 23.11.2020, všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného M. D. z hlavného pojednávania i z prípravného konania, ale predovšetkým o svedeckú výpoveď poškodenej H. Z., svedkov R. B., R. N., Q. T. D., G. S., A. N. i Z. Z., ako aj o listinné dôkazy a z nich predovšetkým o zvukové záznamy zabezpečených nahrávok hovorov medzi obžalovaným a poškodenou, fotodokumentáciu s obsahom správ zasielaných si navzájom medzi obžalovaným a poškodenou cez aplikáciu Messenger, ako aj v denníku hovorov medzi nimi z tejto aplikácie a to aj medzi svedkom B. a poškodenou, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal. Svoje skutkové zistenia vecne správne, presvedčivo a aj veľmi podrobne odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného M. D., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, z nich najmä s už uvedenými svedeckými výpoveďami samotnej poškodenej H. Z., medzi ktorými (jednak tými, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní a jednak výpoveďou poškodenej na hlavnom pojednávaní) neboli zistené žiadne podstatné rozpory, naopak boli v súlade aj s ostatnými vykonanými dôkazmi, konkrétne najmä so svedeckými výpoveďami R. B. (poškodená mu povedala, že obžalovaný sa jej cez telefón vyhrážal, že keď mu nedá deti, že zapáli byt, hodí tam zápalnú fľašu a že si to odsedí), R. N. - sesternice obžalovaného, Q. T. D. - matky obžalovaného (tiež potvrdila, že poškodená jej krátko predtým ako ku nim prišli policajti povedala, že jej mal obžalovaný - jej syn M. D. povedať voľačo také, že keď nepríde s deťmi, tak podpáli rodinu), G. S. - veliteľky zasahujúcej hliadky OO PZ Partizánske (podľa tejto svedkyne poškodená najskôr nechcela povedať nič a až keď ju oddelili od obžalovaného, „zosypala sa,“ bola rozrušená a povedala, že je tam nasilu, nechcela tam ísť a do S. prišla len na základe toho, že obžalovaný sa vyjadril, že ak nepríde, tak vypáli rodičovský byt poškodenej) a tiež A. N. i Z. Z., ktorí vypovedali zhodne ako svedkyňa G. S. a listinnými dôkazmi. Z uvedených dôkazov, vrátane výpovedí obžalovaného, bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný v presne nezistenom dni medzi 07.07.2020 a 08.07.2020 z miesta svojho trvalého bydliska N. C., D. XXX/XX, v presne nezistenom čase vo večerných hodinách kontaktoval telefonicky, z mobilného telefónu svojej matky, svoju bývalú družku H. Z., toho času nachádzajúcu sa v mieste jej trvalého pobytu E. XXXX/X, K., na jej mobilný telefón s číslom „XXXX XXX XXX,“ pričom ju počas telefonátu opakovane volal, aby prišla za ním domov do miesta jeho trvalého bydliska, čo H. Z. odmietala, na čo jej obžalovaný povedal: „ak neprídeš za mnou, zoberiem

z tvojho domu moje tri deti, hodím tam zápalnú fľašu a vypálím teba aj tvoju rodinu,“ následkom čoho poškodená H. Z. dostala strach z ďalšieho konania obžalovaného a prišla dňa 09.07.2020 v čase asi o 13.00 hod. spolu s obžalovaným vlakom do Mesta S., kde sa následne presunula v spoločnosti obžalovaného do miesta jeho trvalého bydliska, keď pritom k námietkam obžalovaného vo vzťahu k zmene skutkovej vety v napadnutom rozsudku oproti obžalobe („v nezistenom dni medzi 7.7.2020 a 8.7.2020“ oproti v obžalobe uvedenému dňu 8.7.2020), ktorou bol čas, kedy malo k spáchaniu skutku dôjsť, zmenený, čím mu bola obmedzená možnosť preukázať, že v inkriminovanom čase buď s poškodenou netelefonoval, alebo predmetom ich telefonického rozhovoru bola iná skutočnosť, ako tá, ktorou mal poškodenú vydierať, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd správne vychádzal z vykonaných dôkazov známych už aj obžalovanému ešte z prípravného konania a to najmä z fotodokumentácie obrazovky predmetného mobilného telefónu, z ktorej vyplýva preukázaná existencia večerných telefonických hovorov účastníkov nielen zo dňa 8.7.2020, ale už aj z predchádzajúceho dňa, teda 7.7.2020, keď pritom obžalovaný bol z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody prepustený na slobodu 6.7.2020 a 9.7.2020 sa už od dopoludňajších hodín zdržiaval v osobnej prítomnosti poškodenej. Tieto zo spisového materiálu už v prípravnom konaní známe a na hlavnom pojednávaní ešte upresnené dôkazy, ktoré boli tiež podkladom pre závery vyvozené okresným súdom v napadnutom rozsudku (čiastočná úprava času spáchania skutku oproti obžalobe) nemožno považovať za dôkazy takého charakteru, ktoré by z obžalovaným naznačovaného pohľadu obmedzovali jeho právo na obhajobu. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného M. D. zo spáchania žalovaného skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku, keď pritom obžalovaný má k obdobnému agresívnemu protiprávnemu konaniu evidentné sklony, o čom svedčia jeho viaceré predchádzajúce odsúdenia z nedávneho obdobia. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a na ne nadväzujúcim právnym záverom ohľadne nesprávneho právneho posúdenia konania obžalovaného nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného M. D. uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku ako zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.c) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.5 Tr.zák., pretože - ako to správne uviedol aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku - obžalovaný svojím preukázaným konaním bývalú družku a matku jeho troch maloletých detí nútil, aby niečo konala a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe (bývalej družke). Odvolací súd, vzhľadom na uvedené dôvody, dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za opodstatnené.

Pri ukladaní a výmere trestu obžalovanému súd prvého stupňa, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti, prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený), pričom bol toho názoru, že napriek skorším odsúdeniam obžalovaného, ukládanie trestu v zákonom rozpätí (4 až 10 rokov), ba navyše aj v rozpätí, ktoré je dané v osobitnej časti Trestného zákona (6 až 10 rokov), by bolo neprimerane prísny trestom vzhľadom k okolnostiam prípadu a poukázal na to, že tieto spočívajú v tom, že obžalovaný a poškodená sú rodičmi ich troch maloletých detí a pokiaľ bol obžalovaný na slobode, s deťmi sa stýkal a aj prejavoval o ne záujem. Poškodená sama uviedla, že pôvodne boli s obžalovaným dohodnutí, že k nemu aj s deťmi príde na týždeň, čo si však potom rozmyslela. Z charakteru komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou je evidentným znakom vulgárnosť, prchkosť prekladaná ľahostajnosťou a nerozvážnosťou a takouto formou poškodená obžalovanému oznámila aj zmenu svojho rozhodnutia, čo bol zrejme dôvod, prečo obžalovaný použil slová, ktoré sú predmetom skutkovej vety napadnutého rozsudku. Poškodená pritom nie je v submisívnom postavení voči obžalovanému, nemá tiež zábrany čokoľvek mu vyčítať. Hoci hrozby obžalovaného prispeli k tomu, že poškodenú „obmäkčil“ a táto aj s deťmi proti jej vôli aj prišla, nebol to len jediný dôvod, prečo k nemu aj s deťmi vycestovala, keď jedným z nich bol aj ten, že nebola jednoznačne rozhodnutá vzťah s ním ukončiť a aj jej matka na ňu tlačila, aby vo vzťahu pokračovala. Ako je už uvedené vyššie, obžalovaný má s poškodenou tri maloleté deti a motívom jeho konania bolo vzťah s ich matkou - poškodenou obnoviť, pričom ku konaniu, kladeného mu za vinu sa uchýlil po zmene názoru poškodenej ohľadom podstatnej otázky, na ktorej boli dohodnutí. Pokiaľ by obžalovaný nemal záujem o svoje deti, nemal by ani dôvod naliehať na

poškodenú, ktorá je s nimi spätá. Uloženie trestu v zákonnej sadzbe by takto podstatne zasiahlo rodinu páchatel'a, ktorou sú najmä jeho maloleté deti a napokon v prejednávanom protiprávnom konaní išlo iba o trestný čin spáchaný verbálne. Týmito okolnosťami prípadu okresný súd odôvodnil mimoriadne a výrazné zníženie trestu obžalovanému, keď ten - určený vo výmere 12 mesiacov - považoval za primeraný a spravodlivý.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanom prípade pri zločine vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c) Tr.zák. v spojení s § 127 ods.5 Tr.zák. je trestná sadzba od 4 do 10 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevažujúci pomer prirážajúcich okolností po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. hrozil obžalovanému trest odňatia slobody od 6 rokov do 10 rokov. Odvolačný súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k mimoriadnemu zníženiu trestu zistil, že aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. je v prejednávanom prípade zákonná a dôvodná, k čomu súd viedli nasledujúce úvahy a skutočnosti. Je nutné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane slobody ľudského rozhodovania a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prejednávanom prípade sa odvolačný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného za spáchaný zločin. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný s poškodenou sú rodičmi troch maloletých detí, o ktoré obžalovaný (s výnimkou obdobia, kedy mu to objektívne nedovoľuje výkon trestu odňatia slobody) prejavuje primeraný záujem a motívom jeho protiprávneho konania bolo napriek predchádzajúcim sľubom náhle zmenené rozhodnutie poškodenej s ich tromi spoločnými maloletými deťmi za obžalovaným do miesta jeho bydliska po tom, čo bol z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody neprítomný, nevycestovať. Následne je potrebné poukázať na evidentne tzv. „taliansky“ spôsob vzťahu obžalovaného s poškodenou, keď tento sa vyznačuje vzájomným vulgárnym správaním s prvkami prchkosti, nekontrolovateľnosti, sexuálnej nezdržanlivosti, keď pritom poškodená v tomto vzťahu nie je v postavení submisívnej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom odvolačný súd preskúmajúc na podklade odvolania prokurátora uložený trest súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je vo vzťahu k použitiu § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu dôvodné, nakoľko aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. je zákonná.

Na druhej strane trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, vzhľadom na vysokú závažnosť trestného činu i osobu obžalovaného, je neprimerane mierny. S poukazom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu i s prihliadnutím na povahu a charakter konania obžalovaného, možno dôvodne konštatovať, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok je neprimerane mierny, nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, ani dostatočne neodradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto nemôže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na podklade odvolania podaného prokurátorom v neprospech obžalovaného preto odvolačný súd v napadnutom rozsudku zrušil podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.3 Tr.por. výrok o treste odňatia slobody, ako aj výrok o spôsobe jeho výkonu a pochybenie súdu prvého stupňa napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému M. D. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. b)

Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý má svoje opodstatnenie v ustanovení § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák. (súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin). Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu spáchania, tiež zistenej prirážajúcej okolnosti (poľahčujúce pritom správne zistené neboli), ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Odvolací súd pritom uvádza, že aj keď je trest odňatia slobody uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, jeho výmera predstavuje nie zanedbateľné obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protiprávneho konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t. j. chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti (výrok pod bodom I. tohto rozsudku).

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného, je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného M. D. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného M. D. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol (výrok pod bodom II. tohto rozsudku).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.